RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 125.234 van 7 november 2003
in de zaak A. 100.224/XIV-1866.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. RAMBOER,
kantoor houdende te 4020 LUIK,
Quai Godefroid Kurth 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 7 februari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 januari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 januari 2001;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 7 juli 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. FALLA, die loco advocaat D. RAMBOER verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 10 april 2000 en zich vluchteling verklaart op 13 april 2000; dat op 6 juni 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 5 januari 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

> "Aan betrokkene werd op 13 november 2000 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
>
> Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 9 juni 2000.
>
> De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.";

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending opwerpt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 52, § 2, 4° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat zij aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing op een kennelijke dwaling berust en er op neerkomt dat middels een op 13 november 2000 verstuurde oproeping aan de verzoekende partij zou zijn gevraagd schriftelijk de motieven van haar asielaanvraag mee te delen; dat dit onjuist is nu de oproeping een uitnodiging voor een verhoor op 22 november 2000 inhield; dat de verzoekende partij binnen de maand gevolg heeft gegeven aan zowel de oproeping als de nadien gestelde vraag om inlichtingen; dat zij zich op 22 november in persoon op het commissariaat-generaal heeft aangeboden; dat zij op 15 december 2000 overeenkomstig hetgeen haar op 22 november was gevraagd met een aangetekend schrijven het asielrelaas van haarzelf en haar echtgenote samen met een aantal bijlagen aan de commissaris-generaal

heeft gestuurd; dat de motivering van de bestreden beslissing dus niet aan de werkelijkheid beantwoordt; dat geen toepassing van artikel 52, § 2, 4° kon worden gemaakt nu de verzoekende partij zich enerzijds op 22 november 2000 op het commissariaat-generaal heeft aangeboden met de medische stukken ter rechtvaardiging van de afwezigheid van haar echtgenote, waarbij haar werd gevraagd haar asielmotieven schriftelijk te doen kennen en de verzoekende partij en haar echtgenote anderzijds op 15 december 2000 hun asielrelaas en een aantal stukken met een aangetekend schrijven van hun raadsman aan de commissaris-generaal hebben gestuurd;

2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord het volgende stelt:

> "In het eerste en enige middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikels 2 en 3 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet, de schending van de artikels 62 en 52, §2, al. 4 van de Vreemdelingenwet.
>
> Verweerder wenst aangaande de algemene motiveringsverplcihting, vervat in de wet van 29 juli 1991, alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, aan te stippen dat die motiveringsverplichting tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de handeling dat hij/zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kennen. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering bereikt.
>
> In casu werd een 'technische weigering' genomen in het stadium van de ontvankelijkheidsprocedure van verzoekers asielaanvragen. De Commissaris-generaal oordeelde op grond van artikel 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 dat verzoekers asielaanvragen onontvankelijk moesten worden verklaard omwille van het zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg geven aan de oproeping of de vraag om inlichtingen. Omwille van de redenen opgesomd in de bestreden beslissing heeft de Commissaris-generaal terecht besloten tot de onontvankelijkheid van verzoekers asielaanvragen. Verzoekers lieten immers na om met een geldige reden binnen de maand na verzending van 13 november 2000 gevolg te geven aan de oproeping of de vraag om inlichtingen.
>
> a) Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers enkel een doktersbriefje hebben neergelegd dat hun zoon betreft. Aldus werd er geen geldige reden gegeven voor de afwezigheid van beide verzoekers, evenmin voor het te laat zijn van eerste verzoeker. Er werd echter zowel aan eerste verzoeker bij zijn te laat arriveren op het Commissariaat-generaal op 22 November 2000 als aan de raadsman via de telefoon, uitdrukkelijk gevraagd om hun motieven dienaangaande over te maken. Aldus blijven verzoekers zonder geldige reden.
>
> b) Verzoekers waren te laat met hun toegestuurde informatie die van 15 december 2000 dateerde, terwijl de convocatie dateert van 13 november 2000. Er was bovendien aangemaand door het Commissariaat-generaal om dit zo snel mogelijk te doen, hetgeen ook blijkt uit het administratief dossier. Aldus besloot de Commissaris-generaal terecht dat niet binnen de maand na verzending een gevolg aan de oproeping was gegeven.
>
> c) Wat betreft de vraag om inlichtingen, verwijst verweerder naar de (te laat) toegezonden informatie die echter enkel betrekking heeft op verzoekers asielaanvraag, maar niet de motieven vermeld van verzoekers afwezigheid (tweede verzoekster), respectievelijk te laat komen (eerste verzoeker). Bovendien werd deze informatie laattijdig overgemaakt aan het Commissariaat-generaal.
>
> Het enige middel is niet ernstig.";

2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord niet op het middel ingaat;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord het middel herhaalt;

2.5. Overwegende dat artikel 52, § 2, 4° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

> "De Minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven:
> (...)
> 4° wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending, geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan geven.";

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal op 13 november 2000 een oproeping voor een verhoor op 22 november 2000 om negen uur aan de verzoekende partij heeft gestuurd; dat onderaan de oproeping wordt vermeld:

> "Indien een geval van overmacht u belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt u dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht ***en*** anderzijds ALLE elementen die u ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal.";

Overwegende dat voormelde brief een "oproeping" vormt in de zin van artikel 52, § 2, 4° van de Vreemdelingenwet; dat uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat enkel de echtgenoot van de verzoekende partij doch niet de verzoekende partij zelf zich op de voorziene datum van 22 november 2000, weliswaar later dan het voorziene uur, heeft aangeboden op het commissariaat-generaal; dat de echtgenoot van de verzoekende partij een medisch attest van dr. Aimeblanc van 18 november 2000 op naam van de zoon R. heeft neergelegd; dat de ziekte van dat kind een geldige reden vormt voor afwezigheid van één van de ouders op het verhoor; dat derhalve in deze omstandigheden uit voormeld feit niet kan worden afgeleid dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor het verhoor; dat dit des te meer klemt nu de verzoekende partij en haar echtgenoot op 15 december 2000, zonder enige afzonderlijke vraag om inlichtingen, hun asielmotieven en een bijkomend medisch attest van dr. Van Wijck van 21 november 2000 betreffende het kind R. met een aangetekend schrijven aan de commissaris-generaal hebben overgemaakt;

Overwegende dat de vraag naar inlichtingen die in de oproeping van 13 november 2000 vervat zit, slechts een bijkomende voorwaarde vormt waaraan zou moeten worden voldaan in geval van overmacht om op het verhoor te verschijnen; dat dergelijke bijkomende voorwaarde echter niet in de wet is voorzien, nu daarin slechts sprake is van het aanvoeren van "een geldige reden"; dat, precies bij gebrek aan een afzonderlijke vraag om inlichtingen, niet kan worden gesteld dat de verzoekende partij er geen gevolg aan heeft gegeven binnen de maand; dat derhalve in voormelde omstandigheden in de bestreden beslissing geen wettige grond kan worden gevonden voor een afwijzing van de asielaanvraag

op grond van artikel 52, § 2, 4° van de Vreemdelingenwet; dat het middel gegrond is in de mate dat de schending van die bepaling wordt opgeworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 januari 2001 tot bevestiging van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven november tweeduizend en drie, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **C. ADAMS.**